

fællesområde ophæves, såfremt der ikke har været indvundet i området i tre på hinanden følgende år.

Forslaget til § 22, stk. 3, præciserer den eksisterende bestemmelse om, at miljøministeren ved bekendtgørelse kan udlægge områder, der forbeholdes råstofindvinding. Der bliver her i praksis tale om arealreservationer, som sikrer, at væsentlige, kortlagte råstofressourcer af betydning for den igangværende og fremtidige forsyning ikke båndlægges til andre formål, før de er udnyttede. Bestemmelsen tænkes desuden anvendt i forbindelse med statslig kystbeskyttelse og store anlægsarbejder vedtaget ved lov. Større anlægsarbejder uden anlægslov er ikke omfattet af bestemmelsen - der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til § 1, nr. 11 og 12 ad § 20, stk. 2, nr. 3.

Tilladelse til efterforskning og indvinding af sand til større opfyldningsopgaver og kystbeskyttelse kan efter ansøgning meddeles til bygherren, jf. § 20, stk. 2, nr. 3. Når tilladelsen er udnyttet, kan området udbydes i auktion.

Såfremt der ved statslig eller anden kortlægning og efterforskning identificeres væsentlige råstofressourcer af betydning for den fremtidige råstofforsyning, kan disse udlægges i henhold til § 22, stk. 3.

Indvindingsområder til brug i forbindelse med store anlægsarbejder vedtaget ved lov udlægges i henhold til § 22, stk. 3, jf. ovenfor.

Til nr. 15

Med det foreslåede vederlag får staten som ejer betaling for de råstoffer på havbunden, der gøres til genstand for kommerciel udnyttelse. Samtidig sikres det, at staten får del i det provenu, der vil være ved eksport og salg til udlandet.

Stk. 1

I områder, som er omfattet af § 20, stk. 2, nr. 1, hvortil et firma har fået eneret til indvinding ved en auktion, består vederlaget af dels et arealvederlag pr. km² og dels et produktionsvederlag pr. m³. Det vil derfor være økonomisk attraktivt for firmaerne at begrænse indvindingsområdernes størrelse og foretage så effektiv og rationel en indvinding som muligt, idet de samlede omkostninger pr. indvundet m³ til miljøundersøgelser og arealvederlag mindskes, jo mindre indvindingsområdet er, og jo mere effektivt det udnyttes. Der betales ikke arealvederlag af efterforskningsområdet.

Ved at begrænse indvindingsområdernes størrelse begrænses samtidig størrelsen af de havbundsarealer, som bliver miljømæssigt påvirket af råstofindvinding, ligesom det giver mulighed for flere firmaer for på ef-

terfølgende auktioner at få adgang til indvindingsområder på havet.

Arealvederlaget skal samtidig modvirke begrænsning af konkurrencen ved eventuel udlægning af større indvindingsområder, end der reelt er behov for.

Arealvederlaget udgør kr. 25.000/km² årligt for det areal, man efterfølgende får tilladelse til at indvinde i. Produktionsvederlaget udgør minimum kr. 2,50/m³ indvundet materiale, som betales årligt for den mængde, der er indvundet, dog minimum for 50 pct. af den årlige mængde, der er budt på ved auktionen. Hvis firmaet ikke i et enkelt år har indvundet den årlige mængde, kan denne indvindes de følgende år uden yderligere omkostninger.

Vederlaget fastsættes som vilkår i tilladelsen.

Med et arealvederlag på kr. 25.000/km²/år og et minimums-produktionsvederlag på kr. 2,50 forventes det samlede vederlag at blive omkring kr. 3-5/m³ + den tilbudte mer-m³-pris, afhængig af områdets størrelse og den indvundne mængde.

Stk. 2

I fællesområderne vil produktionsvederlaget udgøre 8 kr./m³ indvundet materiale, hvis firmaet ikke selv har gennemført de undersøgelser, der er nødvendige for at udlægge området. Der skal ikke betales arealvederlag i fællesområderne. Hvis firmaet selv har gennemført undersøgelserne, vil vederlaget udgøre 6 kr./m³, hvorved der skabes incitament til at foretage de krævede miljøundersøgelser. Prisforskellen skal være med til at finansiere undersøgelserne. Firmaer med gode afsætningsmuligheder vil samtidig have et yderligere incitament til at gennemføre undersøgelserne rettidigt, fordi deres omkostninger til undersøgelser bliver mindre, jo mere de indvinder i området.

Stk. 3

Ved større opfyldnings- og anlægsarbejder, hvor bygherren selv efterforsker og får indvindingstilladelse, vil vederlaget bestå af et arealvederlag på 25.000 kr. årligt pr. km² og et produktionsvederlag på et beløb pr. m³ indvundne råstoffer svarende til et gennemsnit af opnåede auktionspriser fra sammenlignelige områder. Er det ikke muligt at beregne en gennemsnitspris, anvendes minimumssatsen på 2,50 kr.

Stk. 4

Nyttiggørelse af oprensings- og uddybningsmaterialer, som er opgravet i forbindelse med gennemførelse af et anlægsarbejde eller vedligeholdelsesarbejde, er undtaget fra vederlag. Se her til bemærkningerne til § 1, nr. 11 og 12 ad § 20, stk. 2, nr. 3.